

ΗΧΑΡΑΥΓΗ

*Κηρυξ Της Παρουσίας του
Χριστού*

Η Χαραυγή

Ιούλιος – Αύγουστος 2018

ΕΤΟΣ 84ον Αριθμός έκδοσης 4

PUBLISHED BY:

Dawn Bible Students Association
199 Railroad Avenue
East Rutherford, NJ 07073 U.S.A

www.dawnbible.com

Όλα τα δικαιώματα κατοχυρωμένα.
Παρακαλούμε να μας ενημερώσετε
άμεσα για τυχόν αλλαγή της
διεύθυνσής σας. Εσωκλείεται ένα
έντυπο συνδρομής του περιοδικού
και παρακαλείστε να το
αποστείλετε σε εμάς μαζί με τη νέα
σας διεύθυνση.

GRECIA: He Haravgj 199 Railroad Ave
East Rutherford NJ 07073 USA

Περιεχόμενα του
παρόντος τεύχους

ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗ ΖΩΗ ΚΑΙ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ

Θα φθάσει ο άνθρωπος στην "Γη
της Επαγγελίας"; 2

Διεθνείς Βιβλικές Σπουδές

Η παραβολή του ανελέητου
υπηρέτου 21

Ο Ιησούς επικρίνει τους άδικους
ηγέτες 24

Η χήρα και ο άδικος κριτής 27

Η Είσοδος στη Βασιλεία του
Θεού 30

Η παραβολή του μεγάλου
δείπνου 33

The Dawn - Greek Edition

JULY / AUGUST 2018

Πρώτα εκτυπώνονται 1934

Printed in USA

Θα φθάσει ο άνθρωπος στην "Γη της Επαγγελίας";

"8 Διά πίστεως υπήκουσεν ο Αβραάμ, ότε εκαλείτο να εξέλθη εις τον τόπον τον οποίον έμελλε να λάβη εις κληρονομίαν, και εξήλθε μη εξεύρων που υπάγει. 9 Διά πίστεως παρώκησεν εις την γην της επαγγελίας ως ξένην, κατοικήσας εν σκηναίς μετά Ισαάκ και Ιακώβ των συγκληρονόμων της αυτής επαγγελίας·10 διότι περιέμενε την πόλιν την έχουσαν τα θεμέλια, της οποίας τεχνίτης και δημιουργός είναι ο Θεός.» - Εβραίους 11: 8-10

ΠΡΙΝ ΑΠΟ ΠΕΝΗΝΤΑ ΧΡΟΝΙΑ, τον Απρίλιο του 1968, ο Δρ Μάρτιν Λούθερ Κινγκ, ο νεώτερος, εξεφώνησε ομιλίαν στο Μέμφις του Τενεσί, προς το τέλος της οποίας μίλησε αυτά τα λόγια: «Θέλω μόνο να κάνω το θέλημα του Θεού. Και Αυτός μου επέτρεψε να ανέβω στο βουνό. Και κοίταξα εκεί πέρα. Και είδα τη Γη της Επαγγελίας. Μπορεί να μην μεταβώ εκεί μαζί σας. Αλλά θέλω να ξέρετε απόψε ότι εμείς, ως

λαός, θα φτάσουμε στην Γη της Επαγγελίας....Τα μάτια μου είδαν τη δόξα της έλευσης του Κυρίου.»

Αυτή η ομιλία επρόκειτο να είναι η τελευταία του Δρ. Κίνγκ (King). Την επόμενη μέρα, καθώς βρισκόταν έξω από το δωμάτιο του μοτέλ του στο Μέμφις, σκοτώθηκε από σφαίρα δολοφόνου. Διαπιστώθηκε αργότερα από τον γιατρό που εκτέλεσε την αυτοψία του ότι παρόλο που ήταν μόνο 39 ετών, η καρδιά του ήταν στην κατάσταση ενός 60χρονου άνδρα. Πολλοί αποδίδουν αυτό στο μεγάλο άγχος της πολυετούς συμμετοχής του στο κίνημα των πολιτικών δικαιωμάτων. Σίγουρα, αποτελεί απόδειξη της ακούραστης δέσμευσής του για τον αγώνα για την ισότητα, την ειρήνη και την αδελφοσύνη μεταξύ όλων των ανθρώπων.

Το πνεύμα της επιθυμίας του Μάρτιν Λούθερ Κινγκ, τόσο για τον εαυτό του όσο και για τους πολλούς ανθρώπους που αντιπροσώπευε, να εισέλθει στην Γη της Επαγγελίας, αντήχησε αναμφισβήτητα στα μυαλά και τις καρδιές πολλών ανθρώπων. Γενικά, η ανθρωπότητα έχει από καιρό αναζητήσει έναν χρόνο και έναν τόπο στον οποίο υπάρχει μια ειδυλλιακή ουτοπία ειρήνης, ασφάλειας, υγείας, σεβασμού και αγάπης μεταξύ των κατοίκων της γης. Ειλικρινείς άνδρες και γυναίκες σε όλο τον κόσμο συνεχίζουν να ελπίζουν και ακόμη και να προσεύχονται για μια καταφατική απάντηση στο ερώτημα του τίτλου μας--η επιθυμία για την οποία εκφράστηκε τόσο έντονα από τον Δρ Κίνγκ πριν από μισό αιώνα.

ΟΙ ΒΙΒΑΙΚΕΣ ΠΡΟΕΛΕΥΣΕΙΣ

Ο όρος "υποσχεμένη γη" έχει τις ρίζες της στη Βίβλο, δηλώνοντας συγκεκριμένα τη γη που προμηνύεται στον Αβραάμ, τον Ισαάκ και τον Ιακώβ, όπως δηλώθηκε στο εναρκτήριο εδάφιο μας. Αυτά τα εδάφια δηλώνουν περαιτέρω ότι οι πιστοί πατριάρχες ζούσαν μόνο ως ξένοι σε αυτή τη γη. Περίμεναν υπομονετικά την εποχή που ο Θεός θα την προετοίμαζε ως μόνιμη κατοικία για τους απογόνους τους, συμπεριλαμβανομένης της εγκατάστασης πόλεων με "μόνιμα θεμέλια".

Με το πέραςμα του χρόνου, οι απόγονοι των δώδεκα γιων του Ιακώβ έγιναν πολυάριθμοι και ο Θεός άρχισε να τους αποκαλεί με το όνομα "Ισραήλ". (Γένεση 35: 9-12) Επειδή δεν ήταν ακόμα η ώρα του Θεού για τους Ισραηλίτες να κατέχουν τη γη που υποσχέθηκε στους προπάτορές τους, παρέκαμψε αυτό για ζήσουν στην Αίγυπτο για μεγάλο χρονικό διάστημα. Στην Αίγυπτο "ηυξήθησαν οι υιοί Ισραήλ και επληθύνθησαν, και πολλαπλασιάσθησαν, και ενεδυναμώθησαν σφόδρα". (Εξοδ. 1: 1-7) Τέλος, ήρθε ο καιρός όταν ο σκοπός του Θεού να ζουν μόνιμα οι Ισραηλίτες στη γη που υποσχέθηκε στον πατέρα τους Αβραάμ έπρεπε να ξεκινήσει την εκπλήρωσή του. «Ο Θεός θυμήθηκε τη διαθήκη του προς τον Αβραάμ». - Εξ. 2:24

Κάτω από την ηγεσία του Μωυσή και του Ααρών, που διορίστηκαν από τον Θεό για αυτόν τον μεγάλο σκοπό, οι Ισραηλίτες εγκατέλειψαν την Αίγυπτο. Θα ήταν ακόμη σαράντα χρόνια πριν το μνημειώδες γεγονός που έλαβε χώρα στην είσοδό τους στη Γη της Επαγγελίας και περίπου έξι ακόμη χρόνια για

να κατακτήσουν και να την χωρίσουν ανάμεσα στις διάφορες φυλές. (Ιησ. 14: 7,10) Παρόλο που δεν θα τα εξετάσουμε αυτή τη στιγμή, η Αγία Γραφή έχει καταγράψει πολλά σημαντικά γεγονότα που έλαβαν χώρα κατά τη διάρκεια αυτής της περιόδου. Υπήρχαν οι δέκα λοιμοί στην Αίγυπτο• ο θεσμός του Πάσχα του Ισραήλ• η θαυμάσια διάβαση της Ερυθράς Θάλασσας• η κατασκοπεία της Γης της Επαγγελίας και οι προκύπτουσες κακές αναφορές• η περιπλάνηση των Ισραηλιτών στην έρημο για σαράντα χρόνια• οι παροχές τροφίμων και νερού από τον Θεό για το λαό• και η σύναψη της διαθήκης του Ισραήλ με τον Θεό, με τους νόμους και τις θρησκευτικές του υπηρεσίες. Τα βιβλία της Εξόδου, του Λευιτικού, των Αριθμών και του Δευτερονόμου περιέχουν πολλές λεπτομέρειες για αυτές και πολλές άλλες εμπειρίες των Ισραηλιτών καθώς ταξίδευαν.

Η ΜΕΓΑΛΗ ΠΡΟΣΜΟΝΗ

Η αφήγηση σχετικά με τα παιδιά του Ισραήλ που εισέρχονται στη γη της υπόσχεσης έχει καταγραφεί στο βιβλίο του Ιησού. Καθώς βλέπουμε αυτό το σημαντικό επεισόδιο στην ιστορία τους, μπορούμε να αισθανθούμε έναν αέρα ενθουσιασμού στο στρατόπεδο του Ισραήλ. Η εκπλήρωση της υπόσχεσης που δόθηκε στον πατέρα τους, τον Αβραάμ, σχεδόν πέντε αιώνες νωρίτερα, επρόκειτο να πραγματοποιηθεί. Ο Θεός είπε ότι θα δώσει τη γη, που ονομάζεται Χαναάν, στην κληρονομιά του Αβραάμ δια παντός. (Γεν. 12: 1-7· 13:15) Πριν από το θάνατο του Μωυσή, καθώς στάθηκε στην κορυφή του Όρους Φασγά κοιτάζοντας πάνω σε Χαναάν, ο Θεός περιέγραψε την έκταση της γης που θα

ανήκε στο Ισραήλ. (Δευτ. 34: 1-4) Δεν επετράπη στον Μωυσή να εισέλθει στη Χαναάν, αλλά τώρα, υπό την ηγεσία του Ιησού, οι Ισραηλίτες είχαν κατασκηνώσει στα σύνορα της ίδιας της γης εκείνης.

Σαράντα χρόνια νωρίτερα, οι Ισραηλίτες βρίσκονταν στην ίδια θέση, στα όρια της εισόδου στη γη. Εκείνη την εποχή, μόνο λίγους μήνες αφού εγκατέλειψαν την Αίγυπτο, με «υψηλό χέρι» (θαρραλέα δηλαδή) και με θριαμβευτικούς ύμνους στο Θεό στα χείλη τους, έφτασαν στην μεθόριο της Χαναάν. (Εξοδ. 14: 8• 15: 1-21• 19: 1; Δευτ. 1: 2,19,21) Όταν ο Μωυσής, ωστόσο, έστειλε τους δώδεκα κατασκόπους για αναγνώριση στη γη, μόνο δύο επέστρεψαν με θετικές αναφορές. Ο Ιησούς και ο Κάλεμπ είπαν: "Ας ανεβούμε αμέσως, και το κατέχουμε. γιατί είμαστε σε θέση να το καταλάβουμε." "Σίγουρα ρέει με γάλα και μέλι". Ωστόσο, οι άλλοι δέκα κατάσκοποι, "έφεραν μια κακή αναφορά για τη γη." "Είναι μια γη που τρώει τους κατοίκους της. ... και εκεί είδαμε τους γίγαντες". "Και ο λαός έκλαψε εκείνο το βράδυ." (Αριθ. 13: 25-33. 14: 1) Η πρόβλεψή τους μετετράπη σε φόβο, τόσο μεγάλο που οδήγησε τον λαό να σκεφτεί τον λιθοβολισμό του Κάλεμπ και του Ιησού. (Αριθ. 14:10) Η πίστη του στον Θεό δεν ήταν αρκετά ισχυρή για να ακολουθήσει την οδηγία του.

Τώρα όμως, μετά από σαράντα χρόνια περιπλάνησης στην έρημο, αυτή η άπιστη γενιά Ισραηλιτών πέθανε, όπως προμήνυσε ο Θεός. (εδαφ. 22,23) Ακόμα και ο ισχυρός ηγέτης τους, ο Μωυσής, ήταν πλέον νεκρός. Μόνο οι δύο πιστοί κατάσκοποι ο Ιησούς και ο Κάλεμπ, παρέμειναν από τη γενιά ενηλίκων που είχε βγεί από την Αίγυπτο. (Αριθ. 32:11 -

13) Ήταν ακόμα πεπεισμένοι ότι ο Ιεχωβά ήταν ένας ισχυρός Θεός που θα μπορούσε να τους δώσει την υποσχεμένη γη της Χαναάν, η οποία έρεε με γάλα και μέλι.

Μετά το θάνατο του Μωυσή, ο Ιησούς ήταν η λογική επιλογή του Θεού για να οδηγήσει τα παιδιά του Ισραήλ στη Χαναάν. Ήταν το δεξί χέρι του Μωυσή, έχοντας ήδη καταδείξει μεγάλες ηγετικές ικανότητες. Ήταν αυτός που οδήγησε τον Ισραήλ στην άγρια μάχη τους ενάντια στους Αμαληκίτες και, με τη βοήθεια του Κυρίου, κέρδισε μια μεγάλη νίκη. (Εξοδ. 17: 8-14) Τώρα ο λαός στράφηκε στον Ιησού, εμπιστευόμενος την εμπιστοσύνη του σε αυτόν, γνωρίζοντας ότι αυτός διορίστηκε ειδικά από τον Θεό.

Ο Ιησούς, όπως ο Μωυσής, ήταν ένας ευγενικός άνθρωπος που δεν κατάλαβε την ευθύνη και την εξουσία όπως θα μπορούσε να είχε κάνει. Όταν ο Θεός, ωστόσο, του ανέθεσε τη λειτουργία που είχε ο Μωυσής, δέχτηκε αμέσως το προνόμιο και έλαβε δράση. Ο Κύριος είπε: «Δεν θέλει δυνηθή άνθρωπος να σταθή εναντίον σου πάσας τας ημέρας της ζωής σου· καθώς ήμην μετά του Μωϋσέως, θέλω είσθαι μετά σου· δεν θέλω σε αφήσει ουδέ σε εγκαταλείψει· όπως ήμουν με τον Μωυσή, έτσι θα είμαι μαζί σου· δεν θα σε απογοητεύσω ούτε θα σε εγκαταλείψω...Δεν σε προστάζω εγώ; ίσχυε και ανδρίζου· μη φοβηθής μηδέ δειλιάσης· διότι είναι μετά σου Κύριος ο Θεός σου όπου αν υπάγης.» - Ιησ. Ναυή 1: 5,9

Ο ΙΗΣΟΥΣ ΞΕΚΙΝΑ ΤΗΝ ΗΓΕΣΙΑ ΤΟΥ

Ο Ιησούς διέταξε στους αξιωματούχους του: «Περάσατε διά μέσου του στρατοπέδου και προστάζατε

τον λαόν, λέγοντες, Ετοιμάσατε εις εαυτούς εφόδια· διότι μετά τρεις ημέρας θέλετε διαβή τον Ιορδάνην τούτον, διά να εισέλθητε να κληρονομήσητε την γην, την οποίαν Κύριος ο Θεός σας δίδει εις εσάς διά να κληρονομήσητε αυτήν.» (Ιησ. 1:11) Και απεκρίθησαν προς τον Ιησούν, λέγοντες «Πάντα όσα προστάζεις εις ημάς θέλομεν κάμει· και πανταχού όπου αποστείλης ημάς, θέλομεν υπάγει». Αυτή η γενιά ήταν πολύ πιο σίγουρη από τους πατέρες τους. Λαχταρούσε για ένα τέλος στην περιπλάνησή της στην έρημο και να εισέλθει στη Γη.

Δύο από τους αξιόπιστους άντρες του επέλεξε ο Ιησούς για να ερευνήσουν κρυφά την πόλη της Ιεριχώ. Οι κατασκόποι είχαν κατευθυνθεί για να αναζητήσουν μια γυναίκα που ονομάστηκε Ραχάμπ, η οποία τους είχε φέρει γρήγορα στο σπίτι της και τους είχε κρύψει. Από τα λόγια του Ραχάμπ γνωρίζουμε ότι οι άνθρωποι σε εκείνο το χωριό ήταν φοβισμένοι και οι ηγέτες των πόλεων παρακολουθούσαν τους εβραίους κατασκόπους. (Ιησ. 2: 1-7) Η έκφραση της πίστης της εμφανίζεται με αυτά τα λόγια: «...διότι Κύριος ο Θεός σας, αυτός είναι Θεός εν τω ουρανώ άνω και επί της γης κάτω.». (εδάφ. 11) Αν και ο Ραχάμπ δεν είχε καλή φήμη, την εγκώμιασε από ο Απόστολος Παύλος για τις θρησκευτικές της πεποιθήσεις. “Διά πίστεως η πόρνη Ραάβ δεν συναπωλέσθη με τους απειθήσαντας, δεχθείσα τους κατασκόπους με ειρήνην..” (Εβρ. 11:31) Η βεβαιότητά της ήταν τόσο δυνατή που ήταν πρόθυμη να τεθεί σε κίνδυνο κρύβοντάς τους και στη συνέχεια βοηθώντας τους να ξεφύγουν με ένα σχοινί μέσα από το παράθυρο του σπιτιού της, το οποίο ήταν χτισμένη στον τοίχο της πόλεως.

Αφού ακολούθησαν τις συμβουλές του Ραχάμπ να κρυφτούν στα κοντινά βουνά για τρεις μέρες για να αποφύγουν τους διώκτες τους, οι κατάσκοποι πέρασαν την Ιορδανία και επέστρεψαν στον Ιησού. Η περιγραφή τους ήταν πολύ θετική. «Αληθώς ο Κύριος έδωσε στα χέρια μας όλη την γη. διότι ακόμη και όλοι οι κάτοικοι της χώρας σκιάζονται εξαιτίας μας». (Ιησ. 2: 16,22-24) Με αυτή τη θετική πληροφορία, ο Ιησούς έθεσε σε λειτουργία τα σχέδια να διασχίσουν τον ποταμό Ιορδάνη. Αφού έδωσε όλες τις απαιτούμενες οδηγίες, είπε στον λαό, λέγοντας: «Καθαρίσθητε, διότι αύριον θέλει κάμει ο Κύριος εν μέσω υμών θαυμάσια.» - Ιησ. 3: 5

ΔΙΑΣΧΙΖΟΝΤΑΣ ΤΗΝ ΙΟΡΔΑΝΗ

Από στρατιωτική σκοπιά, ήταν μια πολύ δυσμενής εποχή του χρόνου να διασχίσουν τον ποταμό Ιορδάνη, καθώς ήταν κατά την περίοδο της Άνοιξης όταν πλημμυρίζουν οι όχθες του. Κανονικά ήταν σε απόσταση μικρότερη από εκατό ποδιών, αλλά τώρα το εύρος του αυξήθηκε σε πολλές φορές αυτό το πλάτος. Το ρεύμα έγινε επίσης επικίνδυνα γρήγορο και βαθύ. Αυτό όμως δεν αποθάρρυνε την προθυμία των Ισραηλιτών. Καθώς έστηναν τη βάση τους εκείνο το βράδυ στις όχθες του ποταμού και εξέταζαν το σχέδιο για την επόμενη μέρα, δεν έγινε κανένας λόγος διαμαρτυρίας. Η πίστη τους στη δύναμη και τη σοφία του Θεού ήταν ισχυρή.

Μέσω του Ιησού, ο Κύριος έδωσε εντολή στον λαό ότι την επόμενη ημέρα θα παρακολουθούσαν τους ιερείς των Λεβίτων που θα τους είχαν προηγηθεί, φέρνοντας την Κιβωτό της Διαθήκης από την Σκηνή.

Από μια θέση περίπου μισού έως τριών τετάρτων μιλίων πίσω, έπρεπε να ακολουθήσει ολόκληρο το Ισραήλ. Ο Θεός θα έκανε τότε ένα θαύμα. Μόλις τα πέλματα των ποδιών των ιερέων θα ακουμπούσαν στο νερό, θα σταματούσε ο ποταμός να ρέει και θα "σκέκονταν τα νερά πάνω σε ένα σωρό". (Ιησ. 3: 3-13) Οι ιερείς, που θα έφερναν την Κιβωτό, έπρεπε να σταματήσουν και να σταθούν στο κέντρο του ποταμού, μέχρις ότου να έχει περάσει όλος ο Ισραήλ με ασφάλεια.

Έτσι συνέβη, όπως ο Θεός το περιέγραψε στον Ιησού, ότι «πάντες οι Ισραηλίται διέβαινον διά ξηράς, εωσού ετελείωσε πας ο λαός διαβαίνων τον Ιορδάνην.»

Αυτό περιλάμβανε «περίπου σαράντα χιλιάδες προετοιμασμένους για πόλεμο [που] πέρασαν μπροστά από τον Κύριο για μάχη». (Ιησ. 3:17; 4:13) Όποια και αν ήταν η μέθοδος που χρησιμοποίησε για να σταματήσει τη ροή του επικίνδυνου ποταμού Ιορδάνη, γνωρίζουμε ότι ήταν το ισχυρό χέρι του Θεού που ασκήθηκε για λογαριασμό του εκλεκτού του λαού.

ΠΕΤΡΕΣ ΑΝΑΜΝΗΣΤΙΚΕΣ

Ο Κύριος έδωσε εντολή στον Ιησού να επιλέξει έναν άνδρα από κάθε μία από τις δώδεκα φυλές και να τους διατάξει να σηκώσουν ο καθένας μια πέτρα από τη μέση της Ιορδανίας, όπου οι ιερείς στέκονταν κρατώντας την Κιβωτό, και να αφήνουν τις δώδεκα πέτρες στομ τόπο καταλύματος, όπου εσείς θα κοινηθείτε αυτή τη νύχτα», η οποία ήταν η Γκίγκαλ. «Οι λίθοι ούτοι θέλουσιν είσθαι προς τους υιούς Ισραήλ εις μνημόσυνον έως αιώνος. ...Και τους δώδεκα εκείνους λίθους, τους οποίους έλαβον εκ του Ιορδάνου, έστησεν ο Ιησούς εν Γαλγάλοις. 21 Και είπε προς τους υιούς Ισραήλ, λέγων,

Όταν εις το μέλλον ερωτώσιν οι υιοί σας τους πατέρας αυτών, λέγοντες, Τι δηλούσιν οι λίθοι ούτοι;

22 τότε θέλετε αναγγείλει προς τους υιούς σας, λέγοντες, Διά ξηράς διέβη ο Ισραήλ τον Ιορδάνην τούτον· 23 διότι απεξήρανε Κύριος ο Θεός σας τα ύδατα του Ιορδάνου έμπροσθέν σας, εωσού διέβητε, καθώς έκαμε Κύριος ο Θεός σας εις την Ερυθράν θάλασσαν, την οποίαν απεξήραναν έμπροσθεν ημών, εωσού διέβημεν· 24 διά να γνωρίσωσι πάντες οι λαοί της γης την χείρα του Κυρίου, ότι είναι κραταιά· διά να φοβήσθε Κύριον τον Θεόν σας πάντοτε.» (Ιησ. 4: 2-7, 20-24)

Πριν φύγουν οι ιερείς από τη θέση τους στο ποτάμι, «άλλους δώδεκα λίθους έστησεν ο Ιησούς εν τω μέσω του Ιορδάνου, εν τω τόπω όπου εστάθησαν οι πόδες των ιερέων, των βασταζόντων την κιβωτόν της διαθήκης· και εκεί είναι μέχρι της σήμερον». - εδάφ. 9

«Και αφού οι ιερείς οι βασταζόντες την κιβωτόν της διαθήκης του Κυρίου ανέβησαν εκ μέσου του Ιορδάνου, και τα ίχνη των ποδών των ιερέων επάτησαν επί της ξηράς, τα ύδατα του Ιορδάνου επιστρέψαντα εις τον τόπον αυτών επλημύρησαν πάσας τας όχθας αυτού, καθώς πρότερον.» (εδαφ. 18) Οι βασιλιάδες των Αμορίτων και των Χαναανιτών έμαθαν ότι ο Θεός «αποξήρανε τα νερά της Ιορδανίας έμπροσθεν των υιών Ισραήλ». Επειδή ο πλημμυρισμένος ποταμός δεν αποτελούσε πλέον μέτρο ασφάλειας, «διελύθησαν αι καρδίαι αυτών· και δεν έμεινε πλέον εις αυτούς πνοή, από του φόβου των υιών Ισραήλ.» - Ιησ. 5: 1

Στη Γκίγκαλ, όπου έθεσαν τις αναμνηστικές πέτρες σύμφωνα με τις οδηγίες του Θεού, το Ισραήλ για πρώτη φορά έστησε την σκηνή της βάσεώς του στη Γη της Επαγγελίας. Τέσσερις ημέρες μετά τη διέλευση του

Ιορδάνη, «έκαμον το πάσχα τη δεκάτη τετάρτη του μηνός προς το εσπέρας, εις τας πεδιάδας της Ιεριχώ. Και τη επαύριον του πάσχα έφαγον άζυμα από του σίτου της γης, και σίτον πεφρυγμένον την αυτήν εκείνην ημέραν. 12 Και τη επαύριον αφού έφαγον από του σίτου της γης, εξέλιπε το μάννα· και δεν είχαν πλέον μάννα οι υιοί Ισραήλ, αλλ' έτρωγον από των γεννημάτων της γης Χαναάν τον ενιαυτόν εκείνον». - Ιησ. 5: 10-12

ΕΙΚΟΝΕΣ ΤΩΝ ΠΡΑΓΜΑΤΩΝ ΠΟΥ ΜΕΛΛΟΥΝ ΕΡΧΕΣΘΑΙ

Υπάρχουν πολλές πολύτιμες εικόνες και μαθήματα που μπορούν να βρεθούν σε αυτήν την συναρπαστική περιγραφή της εισόδου στη γη της Χαναάν. Γνωρίζουμε ότι η πίστη ανταμείβεται όταν παρατηρούμε την περίπτωση της Ραχάμπ. Βλέπουμε πώς ο Θεός υπερασπίστηκε το Ισραήλ όταν εμπιστεύονταν σε αυτόν και τους έδινε τη δύναμη να ξεπεράσουν τα μεγάλα εμπόδια που αντιμετώπισαν κατά την είσοδο και την κατάκτηση της γης.

Ο Παύλος αντλεί εντυπωσιακά μαθήματα από το γεγονός ότι στους απίστευτους Ισραηλίτες που εγκατέλειψαν αρχικά την Αίγυπτο δεν επετράπη να εισέλθουν στη γη. Το δηλώνει στο πλαίσιο αυτό: «ούτως ώμοσα εν τη οργή μου, δεν θέλουσιν εισέλθει εις την κατάπαυσίν μου...16 Διότι τινές, αφού ήκουσαν, παρεπίκραναν αυτόν αλλ' ουχί πάντες οι εξελθόντες εξ Αιγύπτου διά του Μωϋσέως. 17 Εις τίνas δε παρωργίσθη τεσσαράκοντα έτη; ουχί εις τους αμαρτήσαντας, των οποίων τα κώλα έπεσον εν τη ερήμω; 18 Προς τίνas δε ώμοσεν ότι δεν θέλουσιν εισέλθει εις την κατάπαυσιν αυτού, ειμή προς τους

απειθήσαντας; 19 Και βλέπομεν ότι διά απιστίαν δεν ηδυνήθησαν να εισέλθωσι.» (Εβρ. 3: 11,16-19) Αυτά τα λόγια μας προτρέπουν να βάλουμε την εξάρτησή μας στον ισχυρό και πιστό Θεό μας που ποτέ δεν θα εγκαταλείψει εκείνους που εμπιστεύονται αυτόν.

Οι Γραφές παρουσιάζουν επίσης αυτή την εμπειρία του Ισραήλ με έναν άλλο εικονογραφικό τρόπο. Μας λένε ότι ο Θεός αναπαύθηκε στην έβδομη ημέρα της Δημιουργίας από αυτή τη φάση του έργου του. Ήταν μια μέρα που ήταν να δούμε τα τελικά βήματα προς την ολοκλήρωση των σκοπών του για τη γη και για την ανθρωπότητα. (Γεν. 2: 1-3) Ο άνθρωπος στην αρχική του τελειότητα ανατέθηκε να βοηθήσει σε αυτό το έργο. "και ευλόγησεν αυτούς ο Θεός· και είπε προς αυτούς ο Θεός, Αυξάνεσθε και πληθύνεσθε και γεμίσατε την γην και κυριεύσατε αυτήν, και εξουσιάζετε επί των ιχθύων της θαλάσσης και επί των πετεινών του ουρανού και επί παντός ζώου κινουμένου επί της γης". (Γένεση 1:28) Όμως, μετά την πτώση του Αδάμ, ο άνθρωπος έχασε την κυριαρχία του. Δεν ήταν σε θέση να υποτάξει τη γη, και ήταν ανίκανός στο να την γεμίσει με μια φυλή που να κατείχε τη ζωή. Η τρομερή εμπειρία της "άγριας φύσης" του ανθρώπου ξεκίνησε όταν έδειχνε την έλλειψη πίστης στον Θεό και αντ'αυτού πίστευε το ψέμα του Σατανά.

Ο Ιησούς είναι το εβραϊκό ισοδύναμο του ονόματος "Ιησούς" και σημαίνει "ο Ιεχωβά είναι σωτηρία". Με αυτό το πνεύμα, το έθνος του Ισραήλ αντιπροσωπεύει καλά τον κόσμο της ανθρωπότητας, χαμένο και περιπλανώμενο στην έρημο της αμαρτίας, της ασθένειας και του θανάτου. «Επειδή εξεύρομεν ότι πάσα η κτίσις συστενάζει και συναγωνιά έως του νύν». (Ρωμ. 8:22). Είναι αδύνατο για τον λαό, που

περιμένει με πόνο και λαχτάρα για έξι χιλιάδες χρόνια, να διασχίσει τον ποταμό Ιορδάνη χωρίς το ισχυρό χέρι του Θεού να τους βοηθήσει. Το όνομα, Ιορδανία, σημαίνει «να πάζ προς τα κάτω», και είναι μια κατάλληλη εικόνα της θείας καταδίκης, η ποινή του θανάτου που επροφέρθη επι τον Αδάμ και που πέρασε μέσα από την κληρονομιά στις επόμενες γενιές του. Ωστόσο, το σχέδιο σωτηρίας του Θεού, με επίκεντρο τον Υιό του Ιησού, έδωσε τα μέσα με τα οποία η ανθρωπότητα θα διασχίσει σε εύθετο χρόνο αυτό το συμβολικό ποτάμι και θα εισέλθει στην υποσχεμένη γη ανάπαυσης. - Ρωμ. 5: 17-19. Ι Κορ. 15: 21,22

Η ΚΙΒΩΤΩΣ ΤΗΣ ΔΙΑΘΗΚΗΣ

Η Κιβωτός της Διαθήκης, που βρισκόταν στη μέση του ποταμού καθώς οι Ισραηλίτες το διέσχιζαν, ήταν σύμβολο της ευνοίας του Θεού απέναντί τους. Με την πληρέστερη σημασία της, αντιπροσωπεύει εύστοχα τη μελλοντική εύνοια του Θεού σε όλο τον κόσμο μέσω του Χριστού. Τα νερά της Ιορδανίας, που απεικόνιζαν την ποινή του θανάτου, αποξηράθηκαν όταν η Κιβωτός, που μεταφέρθηκε από τους ιερείς, μπήκε στον ποταμό. Η Κιβωτός αντιπροσωπεύει τόσο τον θάνατο όσο και την ανάσταση του Ιησού, με την οποία έρχεται η ακύρωση της ποινής του θανάτου, προκειμένου η ανθρωπότητα να επιτύχει την Γη της Επαγγελίας γης ευλογίας και ανάπαυσης. Ο λόγος του Θεού δηλώνει ότι «όλα τα έθνη» θα ευλογηθούν μέσω του «Σπέρματος του Αβραάμ, ο οποίος είναι ο Χριστός». - Γαλ. 3: 8,16

Είναι επίσης σημαντικό ότι η Κιβωτός μεταφέρθηκε από τους ιερείς και ότι αυτοί πρωτο-

διέσχισαν στην Ιορδανία πριν κανείς από τον λαό να μπορέσει να περάσει. Το να στέκονται στη μέση του ποταμού απεικονίζει το σημαντικό κομμάτι που παίζουν ο αρχι-ιερέας και οι συνεργάτες του απελευθερώνοντας τον λαό από την καταδίκη. Ο Ιησούς πέθανε για τις αμαρτίες του κόσμου, σταματώντας συμβολικά στη μέση της Ιορδανίας, ώστε ο κόσμος να έχει την ευκαιρία να περάσει. (Κάτα Ιωάννην 1:29) Οι υποδεέστεροι ιερείς, οι ακόλουθοι του Χριστού, σταματούν επίσης εκεί. Βάζουν τη ζωή τους κάτω θυσιαστικά, ώστε στον επόμενο αιώνα, να συμμετέχουν στο έργο να βοηθήσουν να σηκώσουν τον κόσμο να φύγει κάτω από αυτή την τρομερή κατάρα του θανάτου.

Δεν ήταν απαραίτητο οι ιερείς να παραμείνουν στον ποταμό Ιορδάνη για να ολοκληρώσουν την εικόνα. Δώδεκα πέτρες πήραν και τις τοποθέτησαν ακριβώς εκεί που στάθηκαν οι ιερείς. Αυτές οι πέτρες απεικονίζουν καλά το "μικρό κοπάδι" των πιστών που κλήθηκαν από κάθε «λαό και έθνος» και ετοιμάστηκαν για χρήση ως «βασιλιάδες και ιερείς». Αυτοί, με την κεφαλήν τους Χριστόν, θα βασιλεύουν πάνω από τη γη ως το «βασιλικό ιερατείο» του Θεού στην προσεχή βασιλεία του. (Κάτα Λουκάν 12:32· Αποκ. 5: 9,10· 'Α Πέτρου 2: 9) Αυτοί οι ακόλουθοι του Διδασκάλου γίνονται "νεκροί με τον Χριστό" κατά την σάρκα.

(Ρωμ. 6: 8) Δεν διασχίζουν τον Ιορδάνη, αλλά παραμένουν στο μέσο, όπως οι πέτρες που «υπάρχουν εκεί μέχρι σήμερα». (Ιησ. 4: 9) Απεκδύονται την κληρονομιά τους στην γήινη Χαναάν για να αναζητήσουν το υψηλό κάλεσμα προς τη θεία φύση, ώστε να είναι μέρος της ιερατικής τάξης στην προσεχή εποχή ευλογίας για την ανθρωπότητα.

Η ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗ ΤΟΥ ΙΕΡΙΧΩ

Μετά τη διέλευση του Ισραήλ από τον Ιορδάνη, ένα τεράστιο εμπόδιο βρισκόταν ακόμα μπροστά τους. Ήταν η οχυρωμένη πόλη της Ιεριχώ. Με τους ψηλούς τοίχους του, έμοιαζε σαν ένα ισχυρό φρούριο που εμπόδιζε το δρόμο τους για κατοχή της γης. Ο Ιησούς εξέτασε την κατάσταση, ίσως έψαξε να βρει κάποια αδυναμία που θα μπορούσε να χρησιμοποιήσει προς όφελός του ως μέσο για να αποκτήσει πρόσβαση στην πόλη και να κάνει μάχη ενάντια σε αυτήν. Το αφήγημα αναφέρει «ότε ο Ιησούς ήτο πλησίον της Ιεριχώ, ύψωσε τους οφθαλμούς αυτού και είδε, και ιδού, ίστατο κατέναντι αυτού άνθρωπος και η ρομφαία αυτού ήτο γεγυμνωμένη εν τη χειρί αυτού· και προσελθών ο Ιησούς είπε προς αυτόν, Ημέτερος είσαι ή των υπεναντίων ημών; 14 Ο δε είπεν, Ουχί· αλλ' εγώ Αρχιστράτηγος της δυνάμεως του Κυρίου τώρα ήλθον. Και έπεσεν ο Ιησούς επί την γην κατά πρόσωπον αυτού και προσεκύνησε, και είπε προς αυτόν, Τι προστάζει ο κύριός μου εις τον δούλον αυτού; 15 Και ο Αρχιστράτηγος της δυνάμεως του Κυρίου είπε προς τον Ιησούν, Λύσον το υπόδημά σου εκ των ποδών σου· διότι ο τόπος, επί του οποίου ίστασαι, είναι άγιος. Και ο Ιησούς έκαμεν ούτω.» - Ιησ. 5:13-15

Αυτός ο ισχυρός άγγελος είπε τότε στον Τζώσχου ότι ο Θεός επρόκειτο να τους δώσει τη νίκη επί της Ιεριχώ με ασυνήθιστο τρόπο και όχι με μια απλή στρατιωτική στρατηγική. Ήταν μια μέθοδος που θα έλεγχε την πίστη όλων στο στρατόπεδο του Ισραήλ. Αντί να χρησιμοποιήσουν τους στρατούς τους για να παραβιάσουν και να καταστρέψουν τον τοίχο, ο άγγελος είπε ότι θα χρησιμοποιούσαν και πάλι την Κιβωτό της

Διαθήκης. Ο στρατός του Ισραήλ έπρεπε να περπατάει γύρω από την πόλη μία φορά την ημέρα για έξι ημέρες, με επτά ιερείς να φέρουν την κιβωτό και να σφυρίζουν τις σάλπιγγες. Ο στρατός επρόκειτο να περάσει μπροστά στους ιερείς, μετά θα προχωρούσε από πίσω η Κιβωτός, με τους ιερείς να συνεχίζουν με τα σαλπίσματά τους. Αυτός ήταν ο μόνος ήχος που έπρεπε να ακουστεί μέχρι την έβδομη μέρα, όταν ο Ιησούς θα σηματοδοτούσε για να φωνάξει ο λαός. - Ιησ. 6: 1-10

Πόσο απίθανη θα έπρεπε να είχε φανεί η αποτελεσματικότητα αυτού. Από ανθρώπινη άποψη, ήταν πολύ αμφίβολο ότι αυτή η προσέγγιση θα ήταν επιτυχής. Ωστόσο, ποιος θα μπορούσε να μη πιστέψει την ισχυρή δύναμη που γύρισε πίσω την ύπουλη δύναμη του Ιορδάνη; Οι Ισραηλίτες ήταν έτοιμοι να ακούσουν τον Θεό και να ακολουθήσουν τις οδηγίες του. Την αυγή την έβδομη μέρα, τους δόθηκε η εντολή να περάσουν γύρω από την πόλη όπως πριν, αλλά αυτή την ημέρα έπρεπε να περάσουν γύρω από αυτήν επτά φορές. «Και εις την εβδόμην φοράν, ενώ εσάλπιζον οι ιερείς με τας σάλπιγγας, είπεν ο Ιησούς προς τον λαόν, Αλαλάξατε· διότι ο Κύριος παρέδωκεν εις εσάς την πόλιν». Όταν το έκαναν αυτό, «κατέπεσε το τείχος υφ' εαυτό». - Ιησ. 6:15 -20

Η ΤΕΛΙΚΗ ΝΙΚΗ ΕΠΙ ΑΜΑΡΤΙΑΣ ΚΑΙ ΘΑΝΑΤΟΥ

Η καταστροφή της πόλης της Ιεριχώ είναι μια αξιοσημείωτη εικόνα της τελικής νίκης επί της αμαρτίας και του Σατανά. Ολόκληρος ο κόσμος της ανθρωπότητας, λόγω της έγερσής του από τον ύπνο του θανάτου, θα είχε απελευθερωθεί από τη νομική ποινή του θανάτου. Θα είχαν διασχίσει τον Ιορδάνη. Θα είχαν

ακόμη και τα πόδια τους φυτευμένα στη Γη της Επαγγελίας. Δεν θα περιπλανιούνται πλέον άσκοπα στην έρημο της αμαρτίας και του θανάτου, υπό την κυριαρχία του Σατανά.

Ωστόσο, στεκόμενοι έμπροσθεν της ανθρωπότητας; θα είναι η "Ιεριχώ" τους, εγειρόμενοι σαν ένα ισχυρό εμπόδιο στην αιώνια κατοίκηση και απόλαυση της γης. Είναι το μεγάλο προπύργιο της αμαρτίας που πρέπει να ξεπεραστεί. Τα πολλά απομεινάρια της ατέλειας στον χαρακτήρα του ανθρώπου που αποκτήθηκε κατά τη διάρκεια της σημερινής βασιλείας της αμαρτίας και του θανάτου, θα πρέπει να καταπολεμηθούν και να καταστραφούν. Καθώς η ισχυρή δύναμη του Θεού ήταν διαθέσιμη στους Ισραηλίτες καθώς αυτοί, με την πίστη, πολέμησαν εναντίον του εχθρού, έτσι, μέσω της πίστης, όλη η αναγκαία βοήθεια θα είναι διαθέσιμη για κάθε άτομο στη βασιλεία. Θα είναι στη δύναμη του Θεού να κερδίσουν επίσης τη νίκη. - Αποκαλ. 21: 3-7

Ο Απόστολος Παύλος λέει: "Με πίστη τα τείχη της Ιεριχώ έπεσαν κάτω". (Εβρ. 11:30) Ο κόσμος της ανθρωπότητας θα είναι έτοιμος να ακολουθήσει τις οδηγίες του Απελευθερωτού, του Ιησού του Ναυή του, του Χριστού και της εκκλησίας του. Ο λαός θα περιβάλλει την Ιεριχώ του και θα την καταστρέψει με έναν αλαλαγμό: «Εις τον καθήμενον επί του θρόνου και εις το Αρνίον έστω η ευλογία και η τιμή και η δόξα και το κράτος εις τους αιώνας των αιώνων.» (Αποκάλυψη 5:13) Πόσο ολόψυχα και με ενθουσιασμό οι Ισραηλίτες κάτω από τον Ιησού του Ιησού εισήλθαν στο σχέδιο του Θεού, παρά το γεγονός ότι φαινόταν μια παράξενη, ακόμα και ανόητη, μέθοδος για να κατακτήσουν μια

πόλη. Και τόσο ανυπόμονα, όσο "το βουνό του οίκου του Κυρίου" εγκαθιδρύεται, "πάντα τα έθνη θέλουνσι συρρέει εις αυτό. και πολλοί λαοί θέλουνσι υπάγει και ειπεί, Έλθετε και ας αναβώμεν εις το όρος του Κυρίου...και θέλει διδάξει ημάς τας οδούς αυτού, και θέλομεν περιπατήσει εν ταις τρίβοις αυτού." - Ισα. 2: 2-5

Ο λαός θα αναγνωρίσει και θα ακολουθεί την παρουσία του Θεού όπως εκπροσωπείται στην Κιβωτό της Διαθήκης, στον Χριστό, που θα τον κυβερνά με τη δικαιοσύνη. Η σάλπιγγα της αλήθειας θα αναγγελθεί από την ιεροσύνη εκείνης της εποχής και η ανθρωπότητα, στην επιθυμία της να εισέλθει πλήρως στη Γη, θα φωνάζει με χαρά. Κανένα ίχνος αμαρτίας δεν θα παραμείνει όταν τελειώσει το έργο της βασιλείας, γιατί οι πρόθυμοι και οι υπάκουοι του λαού θα είχαν καταστρέψει όλα τα υπόλοιπα αυτής στους χαρακτήρες τους. (Αποκαλ. 21: 24-27) Ο υψηλός τοίχος-φρούριο της αμαρτίας και του κακού θα καταρρεύσει κάτω από αυτή την επίθεση. Θα έχει κρατηθεί ασφαλής από τον Σατανά για πάνω από έξι χιλιάδες χρόνια, όμως σε ένα συγκριτικά σύντομο χρονικό διάστημα - μόνο χίλια χρόνια - ο Θεός θα προκαλέσει την πλήρη καταστροφή του για να μην ξαναβρεθεί ποτέ. Η συνδυασμένη συνεργασία του Θεού, του Χριστού και της εκκλησίας του και της ανθρωπότητας θα καταστήσει αυτή τη βασιλεία της δικαιοσύνης μια αιώνια επιτυχία.

Ας μεγαλώσουμε με πίστη και εμπιστοσύνη, διατηρώντας την ελπίδα μας φωτεινή και συνεχίζοντας σταθερά στην προσπάθειά μας να μάθουμε τη δικαιοσύνη και να υποτάσσουμε την αμαρτία στις «περιτεμημένες» καρδιές μας, και να είμαστε προετοιμασμένοι να βαδίσουμε γύρω από τη Ιερική ως

οι μελλοντικοί ιερατικοί τρομπετίστες. Θα κουβαλήσουμε την κιβωτό της Διαθήκης και τα τείχη της Ιεριχώ θα πέσουν κάτω. Όλη η ανθρωπότητα θα δώσει τότε τιμή, έπαινο και δόξα στον Θεό. Η απάντηση του τίτλου μας θα είναι ένα ηχηρό, "Ναι!" Ο άνθρωπος όχι μόνο θα φτάσει, αλλά θα ζήσει αιώνια, στην Γη της Επαγγελίας μιας τέλειας γης. Έτσι, οι επιθυμίες και οι ελπίδες που εξέφρασε τόσο καλά ο Μάρτιν Λούθερ Κινγκ, ο νεώτερος, πενήντα χρόνια πριν, που ηχούν στις καρδιές εκατομμυρίων πριν και από τότε, θα εκπληρωθούν, προς τιμήν και δόξαν του Θεού, του Επουράνιου Πατέρα μας. - 'Α Τιμ. 1:17

Η παραβολή του ανελέητου υπηρέτου

Εδάφια κλειδιά: «Δεν έπρεπε και συ να ελεήσης τον σύνδουλόν σου, καθώς και εγώ σε ηλέησα;» Κάτα Ματθ. 18:33

Επιλεγμένα εδάφια: Ματθαίος 18:21-35

Η ΓΕΝΝΑΙΟΔΩΡΙΑ είναι ένα βασικό στοιχείο μιας γνήσιας χριστιανικής ζωής. Το εδάφιο-κλειδί μας υπογραμμίζει αυτή την αρχή, όπως κάνουν και τα εδάφια που ακολουθούν. "Έκαστος κατά την προαίρεσιν της καρδιάς αυτού, ουχί με λύπην ή εξ ανάγκης· διότι τον ιλαρόν δότην αγαπά ο Θεός. Δυνατός δε είναι ο Θεός να περισσεύση πάσαν χάριν εις εσάς, ώστε έχοντες πάντοτε εν παντί πάσαν αυτάρκειαν να περισσεύητε εις παν έργον αγαθόν." (εδάφ. 7-8) Όταν δώσαμε τον εαυτό μας στον Θεό στην αρχή της πορείας μας στον Χριστό, λάβαμε ελεύθερα τη θεία χάρη• ως εκ τούτου, πρέπει να δώσουμε γεναιόδωρα - Ματ. 10: 8

Ο Απόστολος Παύλος εφήρμοσε στην πράξη αυτό που κήρυξε. Σε μια περίπτωση είπε: «Αργύριον ή χρυσίον ή ιμάτιον ουδενός επεθύμησα• σεις δε αυτοί εξεύρετε ότι εις τας χρείας μου και εις τους όντας μετ' εμού αι χείρες αύται υπηρέτησαν. Κατά πάντα υπέδειξα

εις εσάς ότι ούτω κοπιάζοντες πρέπει να βοηθήτε τους ασθενείς και να ενθυμήσθε τους λόγους του Κυρίου Ιησού, ότι αυτός είπε· Μακάριον είναι να δίδη τις μάλλον παρά να λαμβάνη. (Πράξεις 20: 33-35) Ο Παύλος υποστήριξε χαρούμενα τον εαυτό του και τους συναδέλφους του με τα ίδια του τα χέρια. Το έκανε αυτό, ενώ έθετε στη γραμμή καθημερινώς τη ζωή του για τους άλλους. Αυτή η παροιμία έπρεπε να τον είχε εμπνεύσει: «24 Οι μεν σκορπίζουνσι, και όμως περισσεύονται· οι δε παρά το δέον φείδονται, και όμως έρχονται εις ένδειαν. 25 Η αγαθοποιός ψυχή θέλει παχυνθή· και όστις ποτίζει, θέλει ποτισθή και αυτός.» - Παροιμ. 11: 24,25

Θα πρέπει να το θεωρήσουμε ένα μεγάλο προνόμιο να ασκούμε τη Θεία γενναιοδωρία. Φέρνει όχι μόνο οφέλη για τους άλλους, αλλά είναι επίσης ένα μέσο για να δοξαστεί ο Επουράνιος Πατέρας και για την λήψη περαιτέρω πλούτων της χάριτός του για λογαριασμό μας. Έτσι, όταν δίνουμε σε άλλους, δίνουμε στον Θεό. "Ο ελεών πτωχόν δανείζει εις τον Κύριον· και θέλει γείνει εις αυτόν η ανταπόδοσις αυτού." - Παρ. 19:17

Μπορούμε να παραχωρήσουμε υλικά πράγματα σε άλλους όπως είμαστε σε θέση, όπως χρήματα, ρούχα ή τρόφιμα. Μπορούμε επίσης να δώσουμε λόγια παρηγοριάς καθώς κηρύττουμε το "Ευαγγέλιο της βασιλείας". (Μάθ. 24:14) Περαιτέρω ευκαιρίες δίνοντας σε άλλους βρίσκονται στο να δείχνουμε έλεος, μια ιδιότητα που λείπει πολύ από αυτόν τον σημερινό κόσμο. Οι άνθρωποι συχνά λένε, "Παρακαλώ, δώστε μου λίγη επιείκεια." Ζητάνε για έλεος και είμαστε ευλογημένοι στο να το δώσουμε. «Μακάριοι είναι οι ελεήμονες, διότι θα λάβουν έλεος». - Κάτα Ματθ. 5: 7

Ο Παύλος μας προτρέπει να είμαστε σταθεροί στη γενναιοδωρία. «7 Μη πλανάσθε, ο Θεός δεν εμπαίζεται· επειδή ο, τι αν σπείρη ο άνθρωπος, τούτο και θέλει θερίσει· 8 διότι ο σπείρων εις την σάρκα εαυτού θέλει θερίσει εκ της σαρκός φθοράν, αλλ' ο σπείρων εις το Πνεύμα θέλει θερίσει εκ του Πνεύματος ζωήν αιώνιον. 9 Ας μη αποκάμνωμεν δε πράττοντες το καλόν· διότι εάν δεν αποκάμνωμεν, θέλομεν θερίσει εν τω δέοντι καιρώ. 10 Αρα λοιπόν ενόσω έχομεν καιρόν, ας εργαζώμεθα το καλόν προς πάντας, μάλιστα δε προς τους οικείους της πίστεως.» - Γκαλ. 6: 7-10

«10 και ανοίγης την ψυχήν σου προς τον πεινώντα και ευχαριστής την τεθλιμμένην ψυχήν· τότε το φως σου θέλει ανατέλλει εν τω σκότει και το σκότος σου θέλει είσθαι ως μεσημβρία.11 Και ο Κύριος θέλει σε οδηγεί πάντοτε και χορταίνει την ψυχήν σου εν ανομβρίαϊς και παχύνει τα οστά σου· και θέλεις είσθαι ως κήπος ποτιζόμενος και ως πηγή ύδατος, της οποίας τα ύδατα δεν εκλείπουσι.» (Ισ. 58: 10,11) Με παρόμοιες προτροπές, ας συνεχίσουμε με επιμέλεια να δίνουμε από μια καρδιά γενναιοδωρη.

Ο Ιησούς επικρίνει τους άδικους ηγέτες

Εδάφιο κλειδί: «1 Τότε ο Ιησούς ελάλησε προς τους όχλους και προς τους μαθητάς αυτού, 2 λέγων· Επί της καθέδρας του Μωϋσέως εκάθησαν οι γραμματείς και οι Φαρισαίοι. 3 Πάντα λοιπόν όσα αν είπωσι προς εσάς να φυλάττητε, φυλάττετε και πράττετε, κατά δε τα έργα αυτών μη πράττετε· επειδή λέγουσι και δεν πράττουσι.» Κάτα Ματθ. 23: 1-3

Επιλεγμένα εδάφια: Κάτα Ματθ. 23:1-4,23-26

Ο ΙΗΣΟΥΣ αναγνώρισε ότι οι γραμματείς και οι Φαρισαίοι της εποχής του κατείχαν τη θέση των θρησκευτικών εκπαιδευτών των Εβραίων, αν και τους επέπληττε συχνά ως υποκριτές που εξαπάτησαν τον λαό. Οι Φαρισαίοι ήταν οι κύριοι δάσκαλοι και διερμηνείς του Μωσαϊκού Νόμου, ενώ οι γραμματείς ήταν οι συγγραφείς ή οι καταγραφείς των πολλών λεπτομερειών του. Ως εκ τούτου, αυτές οι δύο ομάδες θεωρήθηκαν ως οι κύριοι ερμηνευτές των εντολών και των οδιγιών του Θεού. Ο ίδιος ο Ιησούς δήλωσε ότι «οι Γραμματείς και οι Φαρισαίοι κάθονται στην έδρα του Μωυσή» - Ματθ. 23: 2

Ως συγγραφείς, δημόσιοι καθηγητές και εκπρόσωποι του Μωσαϊκού Νόμου, οι γραμματείς και οι Φαρισαίοι έπρεπε να έχουν γνώση των πολλών αρχών

και απαιτήσεων του, προκειμένου να εκπληρώσουν σωστά τα ιδιαίτερα καθήκοντά τους απέναντι στον λαό. Ήταν, κατά κάποιον τρόπο, να υπηρετούν ως φύλακες του Νόμου και του αμπελώνα του Κυρίου, του Ισραήλ. Ο Μωσής επι των ημερών του εξεπλήρωσε το ρόλο του μεσολαβητή της διαθήκης μεταξύ του Θεού και του Ισραήλ. Οι γραμματείς και οι Φαρισαίοι επι των ημερών του Ιησού, με πολλούς τρόπους, θεωρήθηκαν να είναι σε μια παρόμοια θέση προνομίου και ευθύνης.

Είναι σημαντικό να σημειωθεί από την ιστορία ότι τις αξιέπαινες θέσεις μπορούν να τις καλύψουν ανέντιμοι άνθρωποι. Σε αυτή την περίπτωση, δεν ήταν κάτι καινούργιο για εκείνους κακοποιού χαρακτήρα να εξυψωθούν σε υψηλές θέσεις στο Ισραήλ. (Ψαλμός 12: 8) Μεταξύ των βασιλέων τους, των ιερέων και άλλων ηγετών στην εποχή της Παλαιάς Διαθήκης, πολλοί ήταν άδικοι και έκαναν αυτό που ήταν κακό στα μάτια του Κυρίου, αντί να ακολουθήσουν το παράδειγμα της πραότητας και της πιστότητας που έδειξε ο Μωσής. Τώρα οι ηγέτες του Ισραήλ είχαν γίνει τόσο διεφθαρμένοι και εκφυλισμένοι ώστε ήρθε η ώρα να προκύψει ένας άλλος μεγάλος προφήτης, όπως και ο Μωσής, ο οποίος θα αρχίσει να θέτει σε κίνηση τα απαραίτητα βήματα για να φτιαχτεί μια άλλη "έδρα" για τη διαχείριση του νόμου του Θεού με τη δικαιοσύνη.

Αυτό το «μεγάλος προφήτης» ήταν ο Ιησούς Χριστός, ο οποίος, κατά την πρώτη έλευση του, ξεκίνησε αυτό το πολύ σημαντικό έργο, όπως είχε

επιλεγεί εκπρόσωπος του Θεού. - Δευτ. 18: 15-19·
Πράξεις 3: 22,23

Ο Ιησούς είχε πει στους Φαρισαίους ότι ο Νόμος συνοψίστηκε σε δύο εντολές: πρώτον, να αγαπάς τον Κύριο τον Θεό τους με όλη τους την καρδιά, την ψυχή και το μυαλό τους, και δεύτερον να αγαπάς τον πλησίον του ως σ'εαυτόν. (Μάτθ. 22: 37-40· Δευτ. 6: 5· Λεβ. 19:18) Στα εδάφια του μαθήματος μας, ο Ιησούς λέει στους Φαρισαίους ότι παρέλειψαν αυτά τα "πιο βαριά ζητήματα του νόμου". Αντ'αυτού, ήταν πολύ κολλημένοι για μικρές λεπτομέρειες οι οποίες, συγκριτικά, ήταν πολύ λιγότερο σημαντικές. Ως παράδειγμα αυτού, ο Ιησούς επεσήμανε ότι έδωσαν πιστά το δέκατο των μικρότερων σπόρων, «το ηδύοσμον και το άνηθον και το κύμινον» για το θεαθῆναι μπροστά στον λαό. - Ματ. 23:23

Για να δείξω περαιτέρω την υποκρισία και την αδικία των γραμματείων και των Φαρισαίων, ο Κύριος είπε ότι ήταν "τυφλοί οδηγοί" του λαού "οίτινες διυλίζετε τον κώνωπα, την δε κάμηλον καταπίνετε". Επιπλέον, ήταν εξωτερικά προσεκτικοί για να "καταστήσουν καθαρή" την εμφάνισή τους σε άλλους, ενώ εσωτερικά "γέμουςιν εξ αρπαγής και ακρασίας." - εδάφ. 24,25

Ως ακόλουθοι του Χριστού, πρέπει να επιδιώξουμε καθημερινά να εφαρμόσουμε αυτά τα ζωτικά διδάγματα από τον Δάσκαλο. Ας θυμηθούμε ότι η υπέρτατη αγάπη για τον Θεό και για τον "γείτονά μας"

είναι πολύ πιο σημαντική από την προσφορά του δεκάτου. Ας καταλάβουμε επίσης πλήρως ότι ο καθαρισμός της καρδιάς και του μυαλού μας είναι ένα πολύ πιο σημαντικό έργο από το καθαρισμό της σάρκας μας. - Ρωμ. 2: 28,29· Φιλ. 2: 5; 4: 8,9

Μάθημα Τρία

Η χήρα και ο άδικος κριτής

Εδάφιο κλειδί: «Ο δε Θεός δεν θέλει κάμει την εκδίκησιν των εκλεκτών αυτού των βούντων προς αυτόν ημέραν και νύκτα, αν και μακροθυμή δι' αυτούς;» - Κατά Λουκά 18: 7

Επιλεγμένα εδάφια: Κατα Λουκάν 18:1-8

ΣΤΟ ΣΗΜΕΡΙΝΟ μάθημα, βρίσκουμε τον Ιησού να δίνει μια άλλη παραβολή, στην οποία μίλησε για μια χήρα που έπαθε ορισμένα πράγματα λόγω ενός “αντιπάλου”. Πήγε σε δικαστή στην πόλη της και ζήτησε από αυτόν να απονείμει δικαιοσύνη σε εκείνον που την αδίκησε. Δεδομένου ότι δεν ήταν πλούσιος και δεν μπορούσε να τον δωροδοκήσει, οι επανειλημμένες προσφυγές της στον δικαστή αγνοήθηκαν. (Κατά

Λουκάν 18: 2-4) Δεν προκαλεί έκπληξη το γεγονός ότι ο Κύριος τον αποκάλεσε «άδικο κριτή». - εδάφ. 6

Επειδή ο άδικος κριτής "δεν φοβόταν τον Θεό, ούτε λογάριζε τον άνθρωπο", έδωσε ελάχιστη προσοχή στις αρχές της δικαιοσύνης, ούτε έδειξε την προσοχή για τις δυσκολίες του συνανθρώπου του. Έτσι, δεν συγκινήθηκε καθόλου από την καταγγελία της χήρας. Επειδή όμως ήταν προσεκτικός όσον αφορά τη δική του ευκολία, ο δικαστής απένειμε τελικά τη δικαιοσύνη που ζήτησε, αφού με το να τον πλησιάζει συνέχεια, αυτή έγινε μια ενόχληση. (εδάφ. 4,5) Παρόλο που ενδιαφέρθηκε ελάχιστα για τη δυστυχία της γυναίκας, η επιμονή της απεικόνιζε τι θέλησε να τονίσει ο Ιησούς με την παραβολή.

Καθώς εξετάζουμε το μάθημα της παραβολής, ο Ιησούς δεν ήθελε να συγκρίνει τον άδικο δικαστή με τον Θεό, αλλά να αντιπαραβάλλει τους δύο. Εάν ένας άδικος δικαστής μπορεί να συγκινηθεί σε δράση λόγω της επιμονής ενός ατόμου να ζητήσει την απονομή της δικαιοσύνης, πόσο περισσότερο ένας δίκαιος δικαστής. Ο Θεός είναι ένας δίκαιος και στοργικός ουράνιος Πατέρας. Εάν, στη ζωή μας, μας απασχολεί ένα θέμα ανησυχίας που απαιτεί σοβαρές και επαναλαμβανόμενες προσευχές στην κρίση μας και εάν η απάντηση δεν δοθεί γρήγορα, δεν πρέπει ποτέ να σκεφτούμε ότι ο Θεός μας αγνοεί. Ως ένας Θεός αγάπης, μπορούμε να εμπιστευόμαστε σταθερά τη σοφία και τη δύναμή του σε σχέση με τις αιτήσεις μας και την καθοδήγησή του σε όλους μας τους τρόπους. - Παροιμ. 2: 6-8. 3: 6

Στο αρχικό εδάφιο του μαθήματος, ο Ιησούς λέει: "Πρέπει πάντοτε να προσεύχονται και να μη αποκάμνωσι". (Κάτα Λουκάν 18: 1) Αυτό σημαίνει ότι

η συνεχής παρουσία του Επουράνιου Πατέρα και του Υιού Του είναι συνεχώς διαθέσιμη για εμάς. Η φροντίδα και το ενδιαφέρον τους είναι διαρκώς για λογαριασμό μας και σε κάθε στιγμή μπορούμε να δώσουμε ιδιαίτερη προσοχή στην ιδιαίτερη προσοχή τους μέσω προσευχής.

Η κατάλληλη προσευχή απαιτεί προσεκτική παρακολούθηση του Λόγου του Κυρίου. Ζητώντας σύμφωνα με αυτό το Λόγο, με πίστη, μπορούμε να έχουμε εμπιστοσύνη στα αποτελέσματα. Πρέπει να προσέχουμε, να προσευχόμαστε, να περιμένουμε με υπομονή και να παρακολουθούμε ακόμα περισσότερο τις απαντήσεις του Επουράνιου Πατέρα μας. Ακολουθώντας αυτά τα βήματα όσον αφορά την προσευχή, δεν θα ειακουστούμε μόνο, αλλά οι απαντήσεις του Κυρίου δεν θα είναι ποτέ μια απογοήτευση για μας, διότι θα τις λογαριάσουμε ως ένδειξη του θελήματός του.

Πρέπει να αναγνωρίσουμε την ξεχωριστή διαφορά μεταξύ του να πλησιάζουμε επανειλημμένως στον Θεό με την προσευχή και της «ματαιόδοξων επαναλήψεων» κάποιων. Ο Ιησούς καταδίκασε τέτοιες προσευχές, διότι δεν δίδονται από την ταπεινοφροσύνη και την πραότητα μιας καρδιάς με σωστό κίνητρο. - Ματ. 6: 7

Όπως αναφέρεται στο βασικό μας εδάφιο μας, όταν οι "εκλεκτοί" του φωνάζουν εις αυτόν με πίστη, είναι βέβαιο ότι ο Επουραίος Πατέρας μας θα ακούσει και θα απαντήσει στις προσευχές τους. Παρόλο που τους επέτρεψε κατά καιρούς να κακοποιηθούν, συκοφαντηθούν και να παραπλανηθούν, όμως, θα τους δώσει, αν είναι πιστοί, δόξα και τιμή και αθανασία." (Ρωμ. 2: 7) Και η ανθρωπότητα σύντομα θα δει σύντομα

την επανειλημμένη προσευχή τους να απαντηθεί: "Ελθέτω η βασιλεία σου. Γενηθήτω το θέλημά σου ως εν ουρανών και επι της γης». (Μάθ. 6:10) Για όλες αυτές τις απαντήσεις στην προσευχή, δίνουμε έπαινο και τιμή στον αγαπητό μας Ουράνιο Πατέρα.

Μάθημα Τέσσερα

Η Είσοδος στη Βασιλεία του Θεού

Εδάφιο κλειδί: «Αγωνίζεσθε να εισέλθите διά της στενής πύλης· διότι πολλοί, σας λέγω, θέλουσι ζητήσιν να εισέλθωσι και δεν θέλουσι δυνηθή.» - *Κάτα Λουκάν 13:24*

Επιλεγμένο εδάφιο: *Κατα Λουκάν 13:22-30*

Στο βασικό εδάφιο του μαθήματός μας, η λέξη "Αγωνίζεσθε" σημαίνει να προσπαθείτε ή να παλεύετε με μεγάλη προσπάθεια. Ένα μονοπάτι της ζωής που βασίζεται στην ηθική, την εγκράτεια και την ευθύνη είναι αρκετά αξιέπαινο. Ο τρόπος, ωστόσο, με τον οποίο ένας χριστιανός καλείται να περπατήσει κατά τη διάρκεια της σημερινής εποχής του Ευαγγελίου συνεπάγεται πολύ μεγαλύτερη προσπάθεια και επιμέλεια. Αυτή η πρόσκληση είναι να ακολουθήσουμε τα βήματα του Κυρίου μας, να επιζητήσουμε «δόξα,

τιμή και αθανασία» με σκοπό να πάρουμε μερίδιο στην ουράνια βασιλεία ως βασιλιάδες και ιερείς με κεφαλήν μας τον Χριστό Ιησού. - Ρωμ. 2: 7· Κάτα Λουκάν 12:32· Αποκαλ. 5:10. 20: 6

Η είσοδος σε αυτή την ειδική σχέση με τον Θεό περιγράφεται ως ένα "στενό", ή στενή, πύλη. Η οδός που ακολουθεί ονομάζεται ομοίως η "στενή" οδός. (Μάτθ. 7:14) Είναι ένας τρόπος πλήρους καθαγίασης στον Θεό, αυταυπάρνησης και θυσίας για λογαριασμό άλλων. (Μάτθ. (Ρωμ. 12: 1) Όσοι περπατούν σε αυτήν την στενή οδό το κάνουν αυτό ως απάντηση στην κλήση ή πρόσκληση του Θεού για να είναι συγκληρονόμοι με τον Χριστό ως νύφη του. (Εφεσ. 1:18. Ρωμ. 8: 16,17· Β' Κοριν. 11: 2) Ο Παύλος, μιλώντας για τη δική του ζωή της καθοσιώσεως, είπε: "Τρέχω προς τον σκοπόν διά το βραβείον της άνω κλήσεως του Θεού εν Χριστώ Ιησού". - Φίλιπ. 3:14

Πόσο διαφορετική είναι η στενή πύλη και η στενή οδός σε σύγκριση με την πορεία πολλών που ισχυρίζονται ότι πιστεύουν στο όνομα του Χριστού και των οποίων η συμπεριφορά φαίνεται συχνά ελάχιστα απομακρυσμένη από το πνεύμα του κόσμου. Πράγματι, οι περισσότεροι θεωρούν τον ζήλον που αγωνίζεται, μάχεται, τρέχει και παρακολουθεί ως ακραίο και ανόητον. Οι πλούσιοι, οι δημοφιλείς και αυτοί που απορροφώνται από τις φιλοδοξίες αυτού του κόσμου, ικανοποιούνται με τις υλικές ανταμοιβές αυτής της ζωής και δεν είναι πιθανό να τις αφήσουν για πράγματα που

δεν ικανοποιούν αυτές τις γήινες επιθυμίες. Ο Ιησούς είπε: "Δοξάζω σε, Πάτερ, κύριε του ουρανού και της γης, ότι απέκρυψας ταύτα από σοφών και συνετών και απεκάλυψας αυτά εις νήπια". - Ματθ. 11:25

Ο Θεός βρίσκεται στη διαδικασία ολοκλήρωσης ενός "θαυμαστού έργου" όσον αφορά την κλήση και την επιλογή μιας νύφης για τον Υιό του. Αυτό το έργο δεν είναι σύμφωνο με το πνεύμα του κόσμου, "τη σοφία των σοφών τους", ούτε "την κατανόηση των συνετών ανθρώπων τους". (Ισ. 29:14) Ο Απόστολος Ιάκωβος μιλάει για το σκοπό του Θεού να βγάλει από τον κόσμο "λαόν διά το όνομα αυτού". (Πράξεις 15:14) Αυτές επιδιώκουν να «εισέλθουν» στην ουράνια βασιλεία. Ωστόσο, η οδός τους περιορίζεται (ή «στενεύεται») από τις συνθήκες της εποχής και από την αντίθεση του κοσμικού πνεύματος προς την αλήθεια και τη δικαιοσύνη. Έτσι, η προτροπή σε αυτούς είναι να "επιμελήθητε περισσότερο να κάμντε βεβαίαν την κλήσιν και την εκλογήν σας". - Β' Πετ. 1:10

Ως μαθητές που αγωνιζόμαστε να περπατήσουμε στο στενό δρόμο, μέσω του Αγίου Πνεύματος του Θεού, έχουμε το προνόμιο να γνωρίζουμε το "μυστήριο του θελήματός του". (Εφεσ. 1: 9) Τα σχέδια και οι σκοποί του Επουράνιου Πατέρα ανοίγονται στο μυαλό μας και έτσι μπορούμε να έχουμε χαρά βάζοντας κάτω τη ζωή μας θυσιαστικά και σε υπηρεσία για τον Κύριο και τον σκοπόν του. - Κάτα Ιωάννη 15: 12,13· Α' Ιωάννη 3:16. 4: 7-11

Η στενή πύλη και η στενή οδός της εποχής είναι μόνο για εκείνους που εκάλεσε ο Θεός. Όταν, ωστόσο, αυτό το «μικρό ποίμνιο» γίνει πλήρες, και γίνει συγκληρονόμοι μαζί με τον Χριστό στη χιλιετή βασιλεία, θα ανοίξει ένας άλλος τρόπος για όλη την ανθρωπότητα. Δεν θα είναι μια στενή οδός, που λίγοι μπορούν να βρουν, αλλά μια οδός "αγιότητας", με την απομάκρυνση των προσκομάτων της αμαρτίας και του πειρασμού. Όλοι οι άνθρωποι, "οι λυτρωμένοι του Κυρίου", θα προσκληθούν να περπατήσουν εν τούτω και "να λάβουν αγαλίαση και χαρά". - Ισ. 35: 8-10

Μάθημα πέμπτο

Η παραβολή του μεγάλου δείπνου

Εδάφιο κλειδί: «Και είπε ο κύριος προς τον δούλον· Έξελθε εις τας οδούς και φραγμούς και ανάγκασον να εισέλθωσι, διά να γεμισθή ο οίκός μου.» - Κάτα Λουκάν 14:23

Επιλεγμένο εδάφιο: Κατα Λουκάν 14:16-24

Σε αυτήν την παραβολή του Ιησού, ένας ιδιοκτήτης είχε προετοιμάσει μια μεγάλη γιορτή και κάλεσε πολλούς ανθρώπους να συμμετάσχουν στο

πλουσιοπάροχο γεύμα, που τόσο ευγενικά παρείχε. Μόλις το γεύμα ήταν έτοιμο, έστειλε τον υπάλληλό του να συγκεντρώσει τους προσκαλεσμένους. Όλοι όσοι προσκλήθηκαν, ωστόσο, βρήκαν κάποια δικαιολογία για να ακυρώσουν τη συμμετοχή τους. (Κάτα Λουκάν 14: 16-20) Όταν ο υπηρέτης το μετέφερε αυτό στον κύριό του, θύμωσε και στέλνει ξανά τον υπάλληλό του με την αποστολή να προσκαλέσει άλλους στη γιορτή. Έχοντας κάνει αυτό, ο υπηρέτης επέστρεψε και είπε: Κύριε, έγεινεν ως προσέταξας, και είναι έτι τόπος.» - εδαφ. 22

Η γιορτή που περιγράφει ο Ιησούς σε αυτή την παραβολή υποδηλώνει την πνευματική γιορτή της σημερινής εποχής του Ευαγγελίου. Δεν είναι για όλους τους ανθρώπους, επειδή "πολλοί καλούνται", ή προσκαλούνται, αλλά "λίγοι επιλέγονται". Δηλαδή, λίγοι αποδέχονται τους όρους του καλέσματος του Θεού και αφιερώνουν πλήρως τη ζωή τους για να κάνουν το θέλημά του και να ακολουθήσουν τα βήματα του Ιησού για θυσίες και υπηρεσία. Έτσι, αποχωρούν από τη γιορτή στο πνευματικό τραπέζι του Κυρίου. (Μάτθ. 22:14) Εκείνοι που προσκαλέστηκαν για πρώτη φορά σε αυτό το πνευματικό γλέντι ήταν το Εβραϊκό έθνος και, ειδικότερα, οι θρησκευτικοί ηγέτες τους - αυτοί που κάθισαν στην έδρα του Μωυσή. (Μάτθ. 23: 2) Ωστόσο, αντί της αποδοχής κλήσης του Ιησού για να βγει από τον Μωυσή εις τον Χριστόν, το μεγαλύτερο προφήτη από τον Μωυσή, μας λένε ότι οι θρησκευτικοί

ηγέτες “τον περιγελούσαν,” και το έθνος στο σύνολό του τον απέρριψε. - Κάτα Λουκά 16:14·20:17· Ισ. 53: 3

Στο εδάφιο-κλειδί μας, διατάζεται ο υπηρέτης της παραβολής να βγει και να "αναγκάσει" εκείνους τους οποίους θα καλούσε από τις "οδούς και θάμνους" για να προσέλθουν στο γεύμα του κυρίου του. Η λέξη που μεταφράζεται "ανάγκασον" με μεγαλύτερη ακρίβεια σημαίνει να περιορίσετε, να υποκινήσετε ή να παροτρύνετε. Ο Κύριος δεν αναγκάζει ποτέ, με τη σκέψη του να επιβάλει την αποδοχή της εύνοιας του. Αναγκάζει ανθρώπους να κάνουν κάτι, ωστόσο, με την αγάπη, τη χάρη του και τις υποσχέσεις του που παρέχονται σε όσους αγαπούν τη δικαιοσύνη. (Β Κορ. 5: 14,15) Ήταν το θέλημα του Θεού να «γεμισθή» το πνευματικό «σπίτι του». Έτσι, αφού έδωσαν στους Εβραίους μια επαρκή ευκαιρία, οι απόστολοι του Κυρίου ανατέθηκαν να στραφούν προς τους Εθνικούς, ξεκινώντας με τη μεταστροφή του Κορνήλιου. Αφού από τότε, η πρόσκληση για τη γιορτή του Ευαγγελίου ήταν ανοιχτή σε όλους χωρίς διακρίσεις. «Δεν υπάρχει ούτε Εβραίος ούτε Έλληνας, δεν υπάρχει ούτε δεσμός ούτε ελεύθερος, δεν υπάρχει ούτε άνδρας ούτε θηλυκό, επειδή είστε όλοι εν Χριστώ Ιησού». - Γαλ. 3:28

Το πνευματικό τραπέζι απλώνεται μπροστά μας, όταν δεχόμαστε ότι η πρόσκληση του Θεού είναι άφθονη. Υπάρχει τροφή για να ικανοποιηθεί κάθε πνευματική λαχτάρα και πείνα, περισσότερο από όσο μπορούμε να ζητήσουμε ή να σκεφτούμε. Είναι μια

γιορτή χαράς και απόλαυσης με την παρουσία του Κυρίου και με την προετοιμασία του σχεδίου του να ευλογεί όλη την ανθρωπότητα. Για να έρθετε σε αυτό το "γλέντι" σημαίνει ότι πρέπει να αφήσετε τις κοσμικές ελπίδες, στόχους και επιδιώξεις. Κατ' αναλογία, καθώς εγκαταλείπουμε τα γήινα πράγματα και σύμφωνα με την πείνα μας για δικαιοσύνη, μπορούμε να γιορτάσουμε εκ καρδιάς. (Ψαλ. 147: 14· Ματθ. 5: 6) "Γεύθητε και ιδέτε ότι αγαθός ο Κύριος· μακάριος ο άνθρωπος ο ελπίζων επ' αυτόν." - Ψαλ. 34: 8

Ο Θεός, στην πρόγνωση του του, καθόρισε έναν σταθερό αριθμό για να αποτελέσει την εκκλησία του Χριστού, εκείνων των οποίων τα ονόματα θα είναι "γραμμένα στον Ουρανό". (Αποκάλυψη 7: 4· Κάτα Λουκάν 10:20) Όταν ο αριθμός των εκλεκτών ολοκληρωθεί, ο πνευματικός οίκος του Κυρίου θα πληρωθεί επιτέλους. Τότε το υπόλοιπο της ανθρωπότητας θα εξυψηθεί και θα ευλογηθεί, ώστε να γεμίσει το γήινο "σπίτι" του Θεού.

